

Kl. 13:32

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Nu siger hr. Jeppe Kofod, at det er et tilbage-skridt for EU-samarbejdet, at man tager hensyn til andre end dem, der udgør det kvalificerede flertal. Hvis vi nu kunne huske lidt af Danmarks EU-historie, har der vel været eksempler i EU-samarbejdet, hvordan Danmark egentlig har været ret glad for, at der også er blevet lyttet til os, selv om vi ikke ligefrem udgjorde flertallet. Jeg siger ikke, at det er en meget ideel ting, men at gøre det til et demokratisk problem synes jeg nu ikke at man skal. Til gengæld synes jeg så, at det er vigtigt, at der bliver lagt rigtig, rigtig godt arm om det her, og at vi er nogle, der prøver at holde overliggeren ambitiøst og højt, og det er det, der er Danmarks rolle her i de kommende uger – heldigvis med rigtig mange gode allierede, herunder jo det franske formandskab, som også knokler for at få et godt resultat hjem.

Som jeg sagde før i et svar, jeg tror, det var til fru Mette Gjerskov, er der en problemstilling i det her med, hvordan EU går fra de 20 pct. og til 30 pct., som vi vil gøre, hvis vi får en global aftale. Der mener jeg, at en af de strategier, man må have, er at prøve at arbejde så tæt sammen med Parlamentet som muligt, sådan at i den forhandling, der skal være mellem Rådet og Kommissionen og Parlamentet, prøver vi at bruge den allierede, vi har i Parlamentet, der nemlig siger: Skulle vi ikke tage allerede nu at blive enige om mekanismen den dag, vi skal gå fra 20 pct. til 30 pct.?

Kl. 13:33

Formanden:

Så er det hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:33

Jeppe Kofod (S):

Det synes jeg er meget vigtigt at holde fast i, for den beslutning skal tages til december, ellers får man jo det – og jeg kan også forstå, at de tanker rumler i pressen – at man skal se på hele den forpligtelse, de 10 pct.s øgning, efter en eventuel global aftale, og hvordan det skal fordeles osv. Det håber jeg at ministeren er inderligt imod.

Med hensyn til EU-samarbejdet vil jeg sige, at jeg jo synes, men der er der måske en fundamental uenighed, at det er sådan, at på en række områder, når EU bliver større og vi får mere fodslæbende lande – og det kan man jo roligt sige at nogle lande har vist sig at være i klimaspørgsmålet ved det seneste topmøde – er det vigtigt, at man har nogle kvalificerede flertals-

mekanismer, og at man tager Europa-Parlamentet dybt alvorligt, for det er jo borgernes stemme i det her samarbejde. Der frygter jeg bare med den her enstemmighed, at man hæfter en stor del af demokratiet af i den videre proces, men det er godt, hvis ministeren kan forsikre mig om noget andet.

Afslutningsvis vil jeg bare spørge: Kan man så ikke også sikre, at de øst- og centraleuropæiske lande måske får flere ressourcer overført til at efterleve deres klimaforpligtelser som et led i, at man kan få dem til at forpligte sig til 30-procents-målet i 2020?

Kl. 13:34

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:34

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Til det sidste vil jeg sige, at der faktisk er rigtig mange ressourcer i EU-systemet, også til, at man kan leve op til nogle ting, bl.a. qua det, der hedder strukturfondene, så jeg mener sådan set, at det ikke er, fordi der ikke er muligheder i systemet for de østeuropæiske lande, hvor der jo er ganske meget, man kunne gøre.

Med hensyn til det med veto og ikke veto, og om vi skal være enige osv., vil jeg sige, at jeg jo altså godt kunne se, hvad det var for en situation – og det tror jeg også hr. Jeppe Kofod kunne se – der opstod der sidste onsdag. Det var jo, at bl.a. Italiens leder, Berlusconi, offentligt truede med, at han ville nedlægge veto. Så havde det jo sådan set været sluttet der. Så siger jeg: Skal vi ikke glæde os over, at målene står fast efter det møde, hvor nogle ligefrem truede med at veto en beslutning? Målene står fast, der kom oven i købet en ambitiøs deadline på. Så er jeg da enig i, at det ikke ligger lige på den flade. Det tror jeg fremgår af det, jeg har sagt, men det er jo før set, at nogle sådan har været meget højt oppe, og så har vi alligevel fundet nogle fornuftige løsninger. Det er sådan set det, alle bestræbelser og alle gode kræfter går ud på i den kommende tid.

Så med hensyn til det sidste, det med at gå fra 20 pct. til 30 pct., er jeg enig i, at det er rigtig vigtigt. Det er det da også, for ellers risikerer EU jo at stå ved den globale klimakonference i København og skulle til at slås med hinanden om, hvordan vi skal gå fra 20 pct. til 30 pct. Skulle vi nu ikke tage og nøjes med et slagsmål i stedet for at skulle genopføre det præcis om et år. Det er selvfølgelig den danske regerings holdning.